UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis quattuor episcopis martyribus. Cap[itulum]. xxxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

ac ſenibꝰ cōcremant̄: ita vt nullꝰ penitꝰ ex illa vrbe etiā cū optimo volētibꝰ daretur abſcederet. Sicqꝫ oēs ciues p̄fati celeſtis hierl'm ciues effecti gl'ioſo martyrio coronantur.

¶ De ſanctis pluribus martyribus apud alexandriam. Cap. xxxi.

Martyres plurimi apō alexandriā paſſi ſunt ſub pſecutione antedicti Diocletiani. De quibꝰ euſebius octauo libro capl'o decimoſcd'o refert ꝙ trūcatis auribꝰ atqꝫ inhoneſto vulnere naribꝰ manuū quoqꝫ ceterorūqꝫ mēbrorum ſummitatibꝰ amputatis: trūcū ſinebāt abire deriſum. Quidā vō in craticulis prunis ſubterpoſitꝫ torrebant̄. Inter quos duo nobiles iuuenes dū cōprehēſi ſimulacris imolare cogerent̄: ſe ad aras duci poſtularunt. Et cum fuiſſent adducti: manꝰ ſuas ardēti igni ſuper ponentes: ⁊ quouſqꝫ oīs caro in ignē deflueret: immobiliter perdurarūt. Alij vō cum ad ſacrificandū quererētur: ſacrilegam pollutionem vitam precipitio finierūt. Minore quidem tolerantie fiducia: ſed conſeruādę fidei maiore cautela.

¶ De ſanctis quattuor epiſcopis martyribus. Cap. xxxij.

Quattuor ſancti epī apud alexādriā paſſi ſunt ſub diocletiana perſecutione. Quorꝝ noīa hec ſunt: primus phileas: ſcd'ꝰ heſychiꝰ: tertiꝰ pachomius: quartus theodorus. Hi ex vrbibus egypti epī ꝓ confeſſione noīs xp̄iani glorioſo apud ipaꝫ vrbē ſunt martyrio coronati. Hec euſebius libro. viij. cap. xiij.

¶ De ſancto Pafnutio epō. Cap. xxxiij.

Pafnutius epūs egypti partibus vnꝰ fuit ex numero ꝯfeſſorꝝ illorū epoꝝ: quos maximianꝰ imperator dextris oculis effoſſis: ⁊ ſiniſtro poplite p̄ciſo ꝑ metalla dānauerat. De hoc libro. x. eccl'iaſtice hyſtorie ſcribitur: ꝙ interfuit conſilio primo ſanctorum patrum prius apud niceam ſub conſtantino auguſto chriſtianiſſimo celebrato. In quo tāta virtutum inerat gratia: vt ſigna per eū nō minꝰ ꝙ̄ dudū per apoſtolos fierēt. Nam ⁊ demones tantum verbo fugabat: ⁊ egros ſola oratione curabat. Sꝫ ⁊ cecis dicit̄ viſuꝫ reddidiſſe: ⁊ paralyticos ad ſtabilitatē corporis reuocaſſe. Quē conſtantinus in tanta veneratione ⁊ affectu habuit: vt ſepius eū intra palatium euocatū cōplecteret̄: ⁊ illum oculum: qui in cōfeſſione fidei fuerat euulſus: auidioribus oculis demulceret. Et hic ad eccleſiam ſuam reductus ſenioqꝫ confectus: poſt vitam virtutibus inſignem in pace quieuit.

¶ De ſancta quedam captiua apud iberiam. Cap. xxxiiij.

Sancta quedaꝫ mulier captiua tēpore cōſtantini magni imꝑatoris claruit apō gentes iberorum: que ſub axe pōtico iacēt: ꝑ quā deus ipaſ gentes primū ad noticiam fidei conuocauit. Cum enim ipſa mulier chriſtiana apud ipſos populos captiuata: fidelē ⁊ ſobriā ac pudicā duceret vitā: ⁊ diebus ⁊ noctibꝰ in orōnibus ꝑſiſteret: ⁊ ex hoc barbari tanꝙ̄ q̇d noui mirarent̄: ac q̇d ſibi hoc vellet curioſi ꝑcunctarentur. Illa ſe xp̄m deū ſuū tali ritu colere fatebat̄: qui velut ſibi ignotaꝫ nouitate noīs mirabant̄. Erat aūt moris apud eos vt ſiq̇s paruulꝰ egrotaret a matre per ſingulas domos circunferretur: ab omnibus videlicet quicꝙ̄ experti remedij poſtulante. Cum autem mulier quedam paruulum ſuum languidum per omnes circumtuliſſet ex more: nec aliquid remedij cepiſſet. Venit ad captiuam: vt ſi quid ſciret: oſtēderet. Illa ſe nihil remedij humani ſcire teſtatur: chriſtum tamen deū ſuū quē colebat: ſalutem hominibus deſperatam poſſe ipſi dare confirmat. Paruulum itaqꝫ cilicio ſuo ſuperpoſitum oratione fuſa ſanuꝫ reddidit matri ſue. Sermo defertur ad plures factiqꝫ fama magnifici ad aures regine grauiſſime egrotātis ⁊ iam de ſalute quaſi deſperantis perlabitur que rogat ad ſe mulierē deduci illa negat accedere ne: nimis de ſe videretur preſumere. Regina facit ſe ad mulierem portari. Que ſimiliter ſupra ciliciuꝫ eiꝰ poſita: inuocato chriſti nomine continuo ſurrexit ſanata. Docet captiua reginam chriſtū eſſe ſummi dei filiuꝫ: qui auctor eſt incolumitatis ⁊ vite: qui ⁊ regibus regna diſtribuit ⁊ mortalibus vitam. Quod domū regreſſa marito regi ꝑcūctāti cām ſubite ſanitatꝫ apuit. Ille mulieri mūera p̄ſentari iubet. Regina vō ei reſpōdet: ꝙ mulier nihil in auro vel argēto appetit: ſꝫ ieiunio quaſi cibo paſcit̄. Nihilqꝫ aliud ꝓ mūere q̄rit: niſi vt xp̄s a rege ⁊ oī regno eiꝰ colat̄. Ad h' aūt rex ſegnior fuit: ⁊ q̄uis ad xp̄m affectū hr̄et ꝯuerſionē diſtulit. Ad qd' tn̄ vxor illum ſepius commonebat.